

Tabor staršev in mladostnikov s stomo

V soboto 26. oktobra, smo se iz vseh koncev Slovenije pripeljali na naš tabor v gostišče Smogavec v Gorenje nad Zrečami. Navdihoval nas je prijeten ambient in kaj hitro smo se namestili po sobah, ki so bile lično opremljene z naravnimi materiali. Od zadnjega našega srečanja je minilo leto dni zato smo se vsi razveselili našega srečanja. Za popolno doživetje našega snidenja nam je bilo tudi vreme naklonjeno, tako da nas je lahko s svojim motorjem obiskal tudi predsednik zveze g.Franci Kaučič.

Po skupnem kosilu se je moral naš Franci vrniti k svojim obveznostim, mi pa smo z veseljem pričakovali našo zadnjo udeleženko Nino Babič, ki nam vedno s svojo svežino, pozitivno energijo, svetovanjem ob soočanju s težavami, ki jih doživljajo mladostniki, kot tudi starši, tako na zdravstvenih, čustvenih in socialnih problemih vliva moči, da se lažje soočamo s težavami. Naša srečanja z Nino vedno minejo prehitro, saj so vodene tako, da lahko izrazimo vsa svoja čustva kot je smeh, pa brez sramu tudi kakšna solza lahko priteče po našem licu.

Vse dni so nas sončni žarki privabljali, da se naužijemo svežega zraka in raziščemo bližnjo okolico, ki je prijetna za krajše in daljše sprehode. Naš mladi voznik Jan nas je odpeljal na potep po Pohorskih in Zreških hribih, navigator Filip pa nas je namesto na Osankarico pripeljal na Pesek. Od tam smo se peš odpravili do »Mašin Žage«, vendar pa je na tem delu jesen pokazala svojo plat in je bilo zelo hladno, pa še veter je neusmiljeno pihal zato smo se kmalu vrnili v našo destinacijo Smogavc, kjer sta nas čakali Nina in Alenka.

Zadnji večer je bil v znamenju smeha naših mladostnikov, ki so se pomerili z nami odraslimi in ugotovili da bo potrebno pridobiti še kar nekaj izkušen, da bodo pravilno ocenili koliko so stare naše prijazne »kelnarce«.

V ponedeljek je bil zadnji dan našega srečanja, zato so nas obiskale predstavnice podjetij pripomočkov za stome in predstavile novitete na tem področju. Otrokom so podarile lepa darila in prisluhnile tudi njihovim pobudam in vprašanjem. Po daljšem skupnem sprehodu in odhodu v dolino s poznim kosilom je prišel čas našega odhoda in menim, da smo s tabora vsi odšli zadovoljni in bogatejši za marsikatero novo izkušnjo, saj so tovrstni tabori odlična priložnost za širjenje lastnih obzorij, pridobivanja izkušenj in učenja za življenje, ter za prijetno druženje in izmenjava mnenj in izkušenj z osebami, ki se soočajo s podobnimi težavami v svojem življenju.

Iskrena zahvala pa naši organizatoriki Ireni Kalan, ki se vsako leto trudi, da nas razveseli vedno z novimi lokacijami in popestritvijo teh taborov, da nam je res lepo.

Danica Kopač Maletič